

Sygnatura akt II Ca 1451/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Katarzyna Serafin – Tabor
-----------------	-------------------------------

po rozpoznaniu w dniu 26 sierpnia 2013 roku w Krakowie
na posiedzeniu niejawnym
sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.
przeciwko S. U.
o zapłatę
na skutek apelacji strony powodowej
od wyroku Sądu Rejonowego w Oświęcimiu
z dnia 8 kwietnia 2013 roku, sygnatura akt I C 918/12

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że nadaje mu brzmienie:

„I. zasądza od pozwanego S. U. na rzecz strony powodowej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. kwotę 643,95 zł (sześćset czterdzieści trzy złote dziewięćdziesiąt pięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot:

- 583,92 zł (pięćset osiemdziesiąt trzy złote dziewięćdziesiąt dwa grosze) od dnia 12 października 2011 roku do dnia zapłaty;
- 15,57 zł (piętnaście złotych pięćdziesiąt siedem groszy) od dnia 13 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty;
- 40,05 zł (czterdzieści złotych pięć groszy) od dnia 24 lipca 2012 roku do dnia zapłaty;
- 4,41 zł (cztery złote czterdzieści jeden groszy) od dnia 21 września 2012 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 227 zł (dwieście dwadzieścia siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.”;

2. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

UZASADNIENIE

Niniejsza sprawa była rozpoznana przez Sąd Rejonowy w postępowaniu uproszczonym i również Sąd Okręgowy, jako sąd odwoławczy, rozpoznał ją w postępowaniu uproszczonym. Sąd Okręgowy nie prowadził postępowania

dowodowego stąd też uzasadnienie wyroku obejmować będzie zgodnie z treścią art. 505¹³ § 2 k.p.c. jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja strony powodowej skutkowałą zmianą zaskarżonego wyroku.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia poczynione przez Sąd Rejonowy i przyjmuje je za własne, czyniąc je podstawą rozstrzygnięcia apelacyjnego za wyjątkiem ustalenia, że pozwany dokonał wpłaty kwoty 645,78 zł na rzecz strony powodowej tytułem zadłużenia wynikającego z umowy sprzedaży energii elektrycznej z dnia 24 marca 2005 roku nr (...). W niniejszej sprawie strona powodowa dochodziła zapłaty kwoty 643,95 zł wraz z ustawowymi odsetkami. Celem wykazania podstawy dochodzonego roszczenia a także jego wysokości przedłożyła umowę sprzedaży energii elektrycznej z dnia 24 marca 2005 roku nr (...) (k. 16 – 19), faktury opiewające na kwotę dochodzoną pozwem (k. 20 -30) oraz przesądowe wezwanie do zapłaty (k. 15). W ocenie Sądu Okręgowego dowody te są wystarczające do uznania, że przysługuje jej względem pozwanego roszczenie objęte żądaniem pozwu. Wobec tego rzeczą pozwanego było udowodnić, że spełnił on świadczenie należne stronie powodowej wynikające z umowy sprzedaży energii elektrycznej z dnia 24 marca 2005 roku, czemu jednak nie sprostał. Ze stanowiska procesowego pozwanego prezentowanego w toku postępowania wynika, że nie kwestionował on zasadności dochodzonego żądania ani jego wysokości. Skupił się natomiast na wykazaniu, że zaspokoił roszczenie strony powodowej w całości i na okoliczność tę przedłożył dowód wpłaty z dnia 12 lipca 2012 roku. Sąd Rejonowy opierając się na tym dokumencie wpłaty przedłożonym w oryginale (k. 59v) uznał, że pozwany udowodnił spełnienie na rzecz strony powodowej świadczenia w kwocie 645,78 zł wynikającego z tytułu przedmiotowej umowy sprzedaży energii elektrycznej. Konstatacja ta jest jednakże błędna. Zestawienie dowodu wpłaty z treścią w szczególności umowy sprzedaży energii elektrycznej zawartej w dniu 24 marca 2005 roku a także faktur prowadzić musi do wniosku, że nie zdołał on skutecznie – mimo obciążającego go w tym zakresie ciężaru dowodów - odeprzeć żądania, które zostało przeciwko niemu skierowane. Zauważyć bowiem trzeba, że z dowodu wpłaty wynika, że w dniu 12 lipca 2012 roku polecił on przelew kwoty 645,78 zł przy czym jako odbiorcę wskazał (...) sp. z o.o., rachunek bankowy określił jako (...), zaś numer ewidencyjny jako (...), jednocześnie pozwany nie wskazał tytułu dokonywanej wpłaty. Tymczasem z treści umowy sprzedaży energii elektrycznej relewantnej dla czynienia ustaleń w przedmiotowej sprawie wynika, że numer ewidencyjny odbiorcy to (...), natomiast z faktur i wezwania do zapłaty wynika, że właściwym do spełnienia świadczenia z tej umowy sprzedaży był rachunek bankowy strony powodowej o numerze (...). Wobec tego niniejszy dokument wpłaty może stanowić dowód tego, że w dniu 12 lipca 2012 roku pozwany dokonał wpłaty na rachunek bankowy strony powodowej wskazanej tam kwoty, przy czym w oparciu jedynie o ten dokument nie można ustalić, że dowiódł on, iż wpłaty tej dokonał na poczet swego zadłużenia związanego z roszczeniem dochodzonym przez stronę powodową w niniejszym procesie. Znamionym jednocześnie pozostaje, że pozwany posiada aktualnie dostęp do energii elektrycznej z licznika dwufazowego i opłaca z tego tytułu rachunki, co sam przyznał podczas rozprawy w dniu 18 marca 2013 roku. Wobec tego analizując treść przedłożonego przez pozwanego dowodu wpłaty w kontekście zalegających w aktach dokumentów, a nade wszystko twierdzeń pozwanego nie można bezkrytycznie uznać, że kwota wskazana na dowodzie wpłaty została uiszczona tytułem spłaty zadłużenia wynikającego z umowy sprzedaży energii elektrycznej z dnia 24 marca 2005 roku. Zaznaczyć jednocześnie należy, że pozwany w odpowiedzi na apelację przyznał, że wpłata została dokonana na oryginalnym dowodzie wpłaty wręczonym mu przez stronę powodową. W związku z tym można domniemywać, że skoro pozwany ma dostęp do energii elektrycznej z licznika dwufazowego i opłaca z tego tytułu należności, to uiszczona w dniu 12 lipca 2012 roku na rachunek bankowy strony powodowej kwota dotyczyła właśnie tegoż stosunku obligacyjnego.

Reasumując wskazać należy, że Sąd Rejonowy nieprawidłowo, gdyż wbrew zgromadzonemu w sprawie materiałowi dowodowemu przyjął, że pozwany zdołał częściowo wykazać spełnienie na rzecz strony powodowej świadczenia dochodzonego pozwem. W tym stanie rzeczy, uznając żądanie strony powodowej za zasadne w całości zaskarżony wyrok należało zmienić tak jak w punkcie 1 sentencji wyroku w oparciu o art. 386 § 1 k.p.c. Uwzględnienie powództwa w całości przez Sąd Odwoławczy pociągnęło za sobą skutek w postaci zasądzenia od pozwanego na rzecz strony powodowej kosztów procesu na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

Sąd Okręgowy zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 227 zł, na którą złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 180 zł, opłata od pozwu w wysokości 30 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. zasądzać od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 120 zł. Na kwotę tę złożyła się opłata od apelacji w wysokości 30 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika strony powodowej będącego adwokatem w wysokości 90 zł ustalone w oparciu o § 6 pkt 2 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013r., poz. 461).